

Treogfyrgetyvende Møde.

Fredagen den 29de Januar, Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Paa Dagsordenen staar:

Fortsettelse af tredie Behandling af: Forslag til Lov om Tilsynet med Fremmede og Rejsende m. m.

Det var, som ærede Medlemmer ville erindre, det Afsnit, der omfatter Ændrings- og Underændringsforslagene vedrørende Lovforslagets § 15, hvorom Forhandlingen igaar blev afbrudt. Den ærede 6te Landstingsmand for 1ste Kreds har Ordet.

Alder: Inden jeg gaar over til den egentlige Debat, vil jeg tillade mig at rette et Spørgsmaal til den ærede Formand og beder meget at undskylde, hvis det er paa Grund af Mangel paa Opmærksomhed fra min Side, at Spørgsmaalet fremkommer. Jeg er ikke ganske paa det Reue med den Afstemningsorden, som den ærede Formand meddelte. Maa jeg spørge, om det ikke er Meningen, at, naar Forslaget under Nr. 11 med tilhørende Underændringsforslag vedtages, desuagtet Forslagene under Nr. 13 og 14 komme under Afstemning.

Formanden: Jo, det er fuldkommen rigtigt.

Alder: Efter den ærede Justitsministers Udtalelse igaar og den væsentlige Støtte, han gav Forslaget under Nr. 11 ved at anbefale det, troede jeg egentlig ikke, at jeg vilde have set mig nødsaget til at begjære Ordet; men jeg har dog maattet forlange det i Anledning af Ytringer fra de to sidste ærede Talere, hvis Mening jeg tillægger saa stor Betydning. Jeg beklager i høi Grad, at den ærede 2den Landstingsmand for 9de Kreds (Strup) ikke er til Stede, da det egentlig specielt er over for ham, at jeg vil gjøre nogle Bemærkninger. Det er netop begrundet paa fuldstændig den samme Anskuelse og fuldstændig de samme Ønsker, som han har med Hensyn til Lovforslaget og da navnlig § 15, at jeg har stillet mit Ændringsforslag. Noget, jeg ikke tror det vil være saa overordentlig vanskeligt at godtgjøre. Jeg skal et lille Øieblik dvæle ved den specielle Bemærkning, det ærede Medlem rettede til mig med Hensyn til Exemplet om Kunstnere. Det er for det Første ikke paa nogen Maade faldet mig ind at vise, at Noget af, hvad Udvalget har foreslaaet, var absurd. Jeg har kun villet vise, at

Udvalgets Forslag paa visse Punkter kunde medføre noget Komisk. Jeg er ganske enig i, at disse soi-disant-Kunstnere, der slaffe omkring, skulle være underkastede den samme Kontrol, hvis de ere Bagabonder, som Andre, og det er netop det, jeg og mine Medforslagsstillere have søgt at bevirke ved vort Ændringsforslag. Man maa nemlig huske, at med Hensyn til dem, der streife omkring, have vi paa ingen Maade fastholdt Udtrykket „Gaandværks- eller andet legemligt Arbeide“, men vi have villet ramme Alle, atfjaa ogsaa disse soi-disant-Kunstnere, der i Virkeligheden ere Bagabonder. Det glæder mig meget at se, at det ærede Medlem, over for hvem jeg specielt gjør disse Bemærkninger, nu er kommen til Stede. Jeg er ganske enig med ham i, at alle disse soi-disant-Kunstnere, soi-disant-Handlende og soi-disant-Fornøielsestærende skulle kunne generes, naar de slaffe om for at søge Arbeide og Erhverv. Jeg gaar endog saa videre. Selv hvis de rejse for at more sig paa en Maade, som ikke er tilstedelig eller behagelig, og den Vedkommende er i det for Politiet helbige Tilfælde ikke at have tilstrækkelige Midler til Subsistens, skal man kunne straffe ind. Jeg tillod mig at yttre — og gjentager nu af denne rent personlige Grund — at vort Ændringsforslag er stillet netop som en Følge af de samme Anskuelser og Ønsker, som det ærede Medlem igaar saa stærkt præciserede. Det ærede Medlem ønsker to Ting. For det Første ønsker han, at enhver Kontrol skal være effektiv; det er for ham Hovedsagen, og dert er jeg fuldstændig enig; thi en Kontrol, der ikke er effektiv, er snarere til Skade end til Gavn, — og for det Andet mener han, at en større Klasse maa finde sig i Gener, for at en mindre Klasse, nemlig Løsgængerne, kan gjøres uafadelig for Samfundet. Det ærede Medlem fremhævede saa overordentligt rigtigt, at nu, da Færdsele i det Hele har et ganske andet Præg, et langt større Omfang end tidligere, er det dobbelt nødvendigt at underkaste sig Gener, for at ikke de Enkelte skulle lide ved Bagabonderne. Jeg vil først holde mig til det første Punkt, nemlig det, der vedrører det Effektive ved Kontrolten, og jeg maa her tillige sige et Par Ord til min ærede Sidemand (Nellemann), med hvis Udtalelser jeg isørrigt senere skal beskæftige mig. Han mente, at man efter vort Forslag vilde saane et Grundlag for den effektive Kontrol. I den Henseende skal jeg tillade mig at bemærke, at der er et Punkt i mit tidligere Foredrag, som aldeles ikke er blevet besvaret, og som jeg derfor atter maa trætte den ærede Forsamling med, haabende at faae Svar derpaa. Jeg kan nemlig ikke erindre, at Arbeidsbogen efter Udvalgets Forslag er et Grundlag for den effektive Kontrol. Det maa erindres, at der ikke paahviler de Vedkommende nogen Tvang til at fremvise disse Bøger; hvis der var en saadan Tvang, var Kontrolten effektiv, og det bliver den efter vort For-